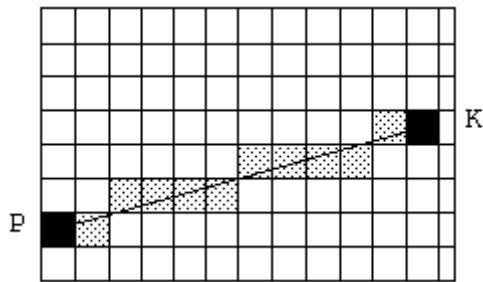

2.c. Rysowanie odcinka

Następny problem, który rozwiążemy, to rysowanie odcinka z punktu o współrzędnych (x_p, y_p) do punktu o współrzędnych (x_k, y_k) . BIOS, niestety, nie udostępnia żadnych mechanizmów rysujących bardziej złożone obiekty, np proste czy okręgi. Przy konstrukcji procedury rysującej odcinek możemy jedynie skorzystać z już zdefiniowanego **Punktu**. Podobnie postąpimy rozwiązując inne zadania graficzne. Najbardziej popularnym i najczęściej

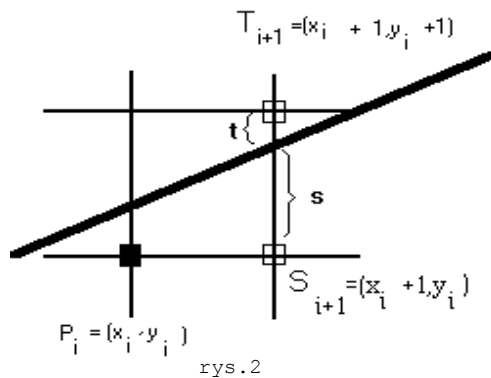

rys. 1

stosowanym algorytmem rysowania odcinków jest algorytm zaproponowany w 1963 roku przez Bresenhama.

Rysując odcinek **PK** musimy przejść do układu współrzędnych całkowitych, tak by przy pomocy ograniczonej liczby pikseli przybliżyć ciągły odcinek prostej. Zmusza to nas do wyboru rysowanych punktów ekranu na drodze z **P** do **K**. Rysunek zaczniemy oczywiście od narysowania punktu $P(x_p, y_p)$. Załóżmy na razie, że początek $P(x_p, y_p)$

odcinka i jego koniec $K(x_k, y_k)$ całkowicie mieszczą się na ekranie oraz $x_p < x_k$

rys. 2

Musimy zdecydować teraz, który z punktów **T** czy **S** będzie następnym w naszym odcinku. Tego typu wyboru należy dokonywać do momentu osiągnięcia punktu końcowego $K(x_k, y_k)$. Jako kryterium wyboru kolejnych punktów ekranu przyjmijemy długości odcinków t i s .

Jeśli $s > t$, następnym punktem odcinka będzie **T**, w przeciwnym przypadku rysujemy **S**. Na ogół długości s oraz t będą liczbami rzeczywistymi. Spróbujemy ustalić związek między s i t , tak by algorytm nie był uwikłany w zawiłe rachunki zmiennopozycyjne.

Oznaczmy $dx = x_k - x_p$ oraz $dy = y_k - y_p$.

Kolejne punkty odcinka powinny spełniać równanie (1) $y - y_p = \frac{dy}{dx}(x - x_p)$.

Wstawiamy współrzędne kolejnego punktu odcinka $(x_{i+1}, y_i + s)$ do równania (1), otrzymując kolejno :

$$y_i + s - y_p = \frac{dy}{dx}(x_{i+1} - x_p)$$

oraz

$$s = \frac{dy}{dx}(x_{i+1} - x_p) - (y_i - y_p)$$

a po wymnożeniu obu stron przez dx

$$(2) \quad dx \cdot s = dy(x_{i+1} - x_p) - (y_i - y_p) \cdot dx$$

Zauważmy, że $t = I - s$, co pomnożone obustronnie przez dx daje $dx \cdot t = dx - dx \cdot s$. (3)

Zbadamy wyrażenie

$$dx \cdot s - dx \cdot t = dx(s - t) = dx \cdot s - dx + dx \cdot s = 2dx \cdot s - dx \quad \text{na podstawie (3)}$$

oznaczymy następnie $dx \cdot (s - t) = d_i$

Z równania (2) otrzymujemy

$$\begin{aligned} \text{oraz } d_i &= 2dy(x_{i+1} - x_p) - 2dx(y_i - y_p) - dx \\ d_{i+1} &= 2dy(x_{i+2} - x_p) - 2dx(y_{i+1} - y_p) - dx \end{aligned}$$

czyli

$$d_{i+1} - d_i = 2dy(x_{i+2} - x_{i+1}) - 2dx(y_{i+1} - y_i)$$

ponieważ

$x_{i+2} - x_{i+1} = 1$ dla każdego kroku postępowania, otrzymujemy wyrażenie, które posłuży jako kryterium wyboru punktu **T** lub **S** w procedurze rysującej odcinek :

$$\boxed{d_{i+1} = d_i + 2dy - 2dx(y_{i+1} - y_i)}$$

ponadto zauważmy, że jeśli

1° $d_i \geq 0$ tzn $s > t$ i $y_{i+1} - y_i = 1$ czyli rysujemy punkt **T**

zaś

$$(4) \quad \boxed{d_{i+1} = d_i + 2(dy - dx)}$$

2° $d_i < 0$ tzn $s < t$ i $y_{i+1} - y_i = 0$ czyli rysujemy punkt **S**

zaś

$$(5) \quad \boxed{d_{i+1} = d_i + 2dy}$$

Związki (4) i (5) będą rozstrzygać o wyborze kolejnych pikseli na drodze **PK**. Ponieważ są to wzory rekurencyjne, jako początkową wartość przyjmujemy $d_0 = 2dy - dx$.

Oto implementacja powyższego algorytmu :

```
void Odcinek(Graphics kt, Punkt p, Punkt k, int kolor)
{
    int dx, dy, d, x, y, d1, d2, sx, sy;
    dx=Math.abs(k.x-p.x);
    dy=Math.abs(k.y-p.y);
    if(k.x>=p.x) sx=1; else sx=-1;
    if(k.y>=p.y) sy=1; else sy=-1;
    x=p.x;
    y=p.y;
    if (dx>=dy)
    {
        d=2*dy-dx;
        d1=2*dy;
        d2=2*(dy-dx);
        Kropka(kt, x, y, kolor);
        while (x!=k.x)
        {
            if (d<0) {d+=d1; x+=sx;} else {x+=sx; y+=sy; d+=d2;};
            Kropka(kt, x, y, kolor);
        }
    }
    else //dx<dy
    {
        d=2*dx-dy;
        d1=2*dx;
        d2=2*(dx-dy);
        Kropka(kt, x, y, kolor);
        while (y!=k.y)
        {
            if (d<0) {d+=d1; y+=sy;} else {x+=sx; y+=sy; d+=d2;};
            Kropka(kt, x, y, kolor);
        }
    }
}
```

}
}
}

W procedurze rozpatrzono dwa przypadki 1° $dx > dy$ i 2° $dx < dy$. Takie podejście pozwala rysować "z kątem nachylenia" odcinka z przedziału $\langle 0, \frac{\pi}{4} \rangle$, co gwarantuje dobrą jakość w każdym przypadku.